

в) Заеми сръщу залогъ.

Заемътъ сръщу залогъ на стока — ние имаме тукъ прѣдъ видъ реалния стоковъ кредитъ — има това прѣдимство прѣдъ сконтирането, че дава възможностъ на притежателя на стоката да чака по-добра цѣна за нея.¹⁾

Организацията на този видъ кредитъ обаче се намѣрва въ прѣка зависимостъ отъ съществуването на така нарѣченитѣ варантни складове за стоките и елеватори за зърнениетѣ храни, кѫдѣто да може да се депозира сръщу една минимална такса за съхранение стоката или продуктитѣ на земедѣлското производство.

Управлението на тѣзи заведения (*magasins g  n  raux*), кѫдѣто сѫществуватъ такива, издава на стокозаложителя два еднообразни документа, удостовѣряващи видътъ и количеството на постѣпилата въ склада стока. Единътъ отъ тѣзи документи, нареченъ разписка (*g  c  piss  *), остава въ ръцѣтѣ на притежателя на стоката и му служи за да продава послѣдната чрѣзъ едно просто джиросване на разписката, сир. безъ да става нужда да се изважда стоката отъ склада; а вториятъ, нареченъ варантъ (*Warrant*), му дава възможностъ чрѣзъ залагането му въ кое-да-било кредитно учрѣждение да получи заемъ въ размѣръ на 60—80% отъ стойността на заложената стока. Когато настъпли падежътъ на заема, той (заемътъ) трѣбва да се погаси отъ послѣдния държателъ на разписката; иначе стоката се продава отъ управлението на магазина на публиченъ търгъ и отъ получената сума се погасява заетата изъ кредитното учрѣждение сума, а остатъкътъ се прѣдава на законния притежателъ на стоката (послѣдния държателъ на разписката).

Варантниятъ кредитъ, организиранъ на тѣзи начала, има всичкитѣ прѣимущества прѣдъ обикновеното залагане у насъ: стоката въ първия случай не се изважда изъ сферата на стоковото обращение, когато пъкъ при днесъ практикуваното залагане у насъ притежателятъ на стоката изпада въ едно близисходно положение, тѣй като за да вземе обратно стоката си той трѣбва да я продаде, а тя не може да бѫде продадена до като изпърво не се откупи.

При тѣзи обстоятелства не е чудно, че варантниятъ кредитъ у насъ не е получилъ дори до днесъ съответния обемъ и развитие нито при Бълг. Земедѣлска, нито при Бълг. Народна банки.

Даннитѣ, които привеждаме тукъ по-долѣ за реалния стоковъ кредитъ при Б. Н. Банка, покрай заемитѣ сръщу залогъ на цѣнни книги (облигации) и бижутерийни прѣдмети (златни, сребърни и др. украсления), сѫ една ясна илюстрация за състоянието на този видъ кредитъ при Б. Н. Банка.

¹⁾ „Капиталътъ даденъ подъ залогъ на стока, има сѫщото значение, както и въ този случай, когато се дава при сконтиране на полица. Ако вѣкъ склучи заемъ отъ 100 лири стерлинги подъ обезпечението на своите стоки, то ще бѫде сѫщото, ако той продадеше стоката си за 100 лири сръщу полица и тази полица би сконтирали при банката. Иъ такъвъ заемъ му дава възможностъ да чака по-добро състояние на пазара за своята стока и да избѣгне жертви, които той би испесъль за да получи пари за насящнитѣ си нужди“. (Вж. рускиятъ прѣводъ на II томъ отъ Капитала на Марксъ, стр. 180).